

tientsikkerhed, sådan at befolkningen nu vil kunne skelne mellem personer, der har fået en uddannelse og kan fremlægge beviser herfor, og dem, som kun benytter titlen uden at have den fornødne uddannelse.

Ydermere bliver der i lovgivningen fastslået pligten til, at bioanalytikere skal udvise omhu og samvittighedsfuldhed.

Muligheden vil desuden være til stede for, at Sundhedsstyrelsen kan gribe ind, såfremt en bioanalytiker på grund af sygdom eller af en hvilken som helst anden grund ikke udøver en ordentlig faglig virksomhed.

Forslaget indebærer tillige – og det er vi tilfredse med – at der etableres en overgangsordning for de tidligere laboranter og hospitalslaboranter, når de kan dokumentere, at de har været ansat i mindst 3 år inden for de sidste 5 år. Og det er vigtigt, at det er fuldtidsansættelse, det handler om. Såfremt denne gruppe ønsker autorisation, skal en ansøgning desuden indsendes til Sundhedsstyrelsen senest 1 år efter lovens ikrafttræden.

Dansk Folkeparti er velvilligt indstillet over for forslaget, fordi vi er af den grundlæggende opfattelse, at der skal styr på de faglige og fundamentale kundskaber hos en faggruppe, som faktisk har med syge mennesker at gøre, og at disse faglige kundskaber hviler på rimelige erfaringer og uddannelse, men selvfølgelig også, fordi samfundet over årene har omlagt indlæggelsesforløbene i hospitalsvæsenet og nu i højere grad tilbyder ambulante behandlinger, således at der i stigende grad kræves mere nøjagtighed og mere pålidelighed af bioanalytikerne.

Men vi i Dansk Folkeparti er positive over for lovforslaget.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Forslaget er et bidrag til at præcisere og kvalificere stillingsbetegnelser inden for sundhedsområdet, bl.a. gennem en autorisationsordning. Det finder vi er et positivt tiltag. Vi kan også konstatere via hørings svarene, at de berørte parter i vidt omfang giver deres tilslutning til forslaget om autorisation af bioanalytikere.

Så jeg vil sammenfatte det kort: Det Radikale Venstre har ingen betænkeligheder ved at støtte forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Samfundet stiller i dag store krav til det professionelle sundhedspersonale, bl.a. at det kan omstille sig i takt med udviklingen på det sund-

hedsfaglige område. Og her kan nævnes, at f.eks. de kortere indlæggelsesforløb og ambulante behandlinger jo helt klart påvirker arbejdet på hospitalernes laboratorier.

Bioanalytikere, hospitalslaboranter, klinisk-kemiske laboranter, blodtypeserologiske hospitalslaboranter og patolog-anatomiske hospitalslaboranter er forskellige betegnelser for personer, som har udført og udfører opgaver på de laboratiemedicinske afdelinger. Alle disse titler foreslås via denne lov samlet i én titel, nemlig bioanalytiker.

Det er således en titelbeskyttelse, der bl.a. er hensigten med dette lovforslag. Det skulle være en tryghedsskabende faktor for patienterne, idet kun den, der har autorisation som bioanalytiker, herefter må betegne sig som sådan. Det er derimod ikke hensigten med forslaget også at beskytte virksomhedsområdet, idet det ikke er fundet nødvendigt af hensyn til patientsikkerheden.

Flere af de høringsberettigede har svaret, at de ønsker, at der i loven bør skrives ind, at bioanalytikere skal have eneret til dette virksomhedsområde.

Men jeg er enig i, at dette ikke bør skrives ind, da vi så også på dette område yderligere ville cementere det problem, som vi har på andre områder i sundhedssystemet, nemlig de stive faggrænser, som mange steder er en hindring for et fleksibelt samarbejde.

Heldigvis kan vi se, at på en del hospitaler er man allerede i gang med at bløde op på disse grænser, således at social- og sundhedsassistenter i højere grad kan assistere sygeplejerskerne, og at sygeplejerskerne kan assistere eller gå i stedet for læger på visse områder.

Dette må og skal der arbejdes hen imod, i stedet for at der gives eneret til forskellige virksomhedsområder.

I sommer besøgte jeg et sygehus, hvor man havde 34 overenskomster og 112 stillingsbetegnelser at kæmpe med. Og det er klart, at det er næsten umuligt at have et fleksibelt samarbejde, hvis alle har eneret til deres virksomhedsområde. Så Kristeligt Folkeparti er enig i den formulering, som er i lovforslaget.

Bioanalytikeruddannelsen er som følge af reformen vedrørende sundhedsuddannelserne generelt blevet forbedret og varer nu 3½ år imod 3 år tidligere. Og man vil kunne få meddelt autorisation som bioanalytiker, hvis man har taget uddannelsen eller man har taget en ældre i lovforslaget nævnt uddannelse på dette område.